

je pet torpednih čolnov ene naših flotilj pri Horns-Riff-Feiernhiff ob Jütakem zapadnem obrežju neko angleško moderno malo križarko in 8 razruševalcev torpednih čolnov. Potopili smo angleško križarko in enega razruševalcev s torpednimi streli. Naše bojne moči niso imele nobenih izgub.

Namestnik šefa admiralnega štaba:
pl. Behnke.

Francози, Angleži in Belgijci izgubili doslej čez 5 1/2 milijonov mož.

Švicarski list „Suisse“ prinaša iz Pariza uradno poročilo, glasom katerega so Angleži, Francozi in Belgijci (brez Rusov in Italijanov) imeli v vojni doslej 1.930.000 mrtvih, 2.599.000 ranjenih in 1.035.000 vjetih. Po tem poročilu znašajo torej skupne izgube teh sovražnikov 5.564.000 mož. Ako se k temu še prišteje ogromne izgube Rusov in Italijanov, potem se razume šele grozovitost te svetovne vojne.

Od Albancev.

K. B. Lugano, 16. avgusta. „Giornale d'Italia“ izve iz Skutarija: Srbi so imeli pri svojem napredovanju v severni Albaniji več neugodnih bojev v pokrajini Miriditov z Albanci iz Selite, Fradi in Ocani. Zdaj zasledujejo Miriditi premagane Srbe v smeri proti Alessio. Srbi še niso došli v Alessio, ki tudi ni zasedeno od Črnogorcev, kateri imajo le nekaj straž na mostu čez Drino. Proti Črnogorcem so se vzdignili uspešno tudi plemena iz Scile in Scieosci ter vasi Slak in Nazerek. Na stotine Črnogorcev je bilo iz boja postavljenih in en bataljon vjetih. Iz Cetinja poslalo se je parlamentarje k ustašem.

Koliko časa bo trajala vojna?

K. B. Berlin, 16. avgusta. „Lokalanzeiger“ objavlja pogovor ameriškega poročevalca Amersona z generaloberstom pl. Moltke, ki je na vprašanje, koliko časa bo vojna še trajala, odgovoril: To je od tega odvisno, koliko časa bodo Amerikanci še preskrbovali naše sovražnike z orožjem, strelivom in vojnimi zalogami. Brez teh bi naše armade vojno na eni fronti že dokončale. Kakor stoji stvar v tem hipu, služi nadaljni dovoz streliva za naše sovražnike edino zato, da vojno podaljša.

Položaj naših sovražnikov.

K. B. London, 14. avgusta. Angleški list „Morningpost“ piše v uvodnem članku: Nekateri ljudje se obupno trudijo, da bi občinstvu ednostavno resnico o vojaškem položaju skrili. Vsak dan je videti časniške lepake o ogromnih nemških izgubah ali pa z naznanilom, da je bil Hindenburg obdit itd. Ednostavna resnica pa je, da se Rusi že mesece sem v umikanju bijejo, da so bili pregnani iz vseh predajšnjih postojank in da so prepustili sovražniku več velikih mest ter važni železniški zistem. Zdaj padejo nazaj v pripravljeno postojanko, ki je z jako nevarnim gibanjem ogrožena in ni pričakovati kakega ruskega napredovanja v doglednem času. Naš dobri zaveznik je grozovito trpel. Anglija bi se zamogla, ako bi bila sama, zanašati na počasni pritisk svoje mornarice. Ali drugi činitelji so tu: Francoska trpi grozovito, Belgija je vržena v prah, Rusija je težko poražena, Srbija se obupano brani in pričakuje novi napad. Pod temi pogoji mora Anglija vso svojo moč za vojno dati. (Pa ji tudi ne bode pomagalo. Op. ured.)

Stroški svetovne vojne.

Dr. Kreuzkam piše v „Leipziger Neueste Nachrichten“:

Tedaj, ko je še nezvesta Italija posegla v svetovno vojno, se more gotovo smatrati, da bodo stroški svetovne vojne stroške vseh večjih vojsk od leta 1870/71 skupaj, t. j. mnogo več kakor 50 milijard ne samo dosegali ampak bistveno

presejali. Stroški nemško-francoske vojne, ki je trajala od 17. julija 1870 do 18. marca 1871 so znašali za Nemčijo samo 2.2 milijarda mark, od katerih je 1.75 milijard mark bilo samih vojnih stroškov, ostanek pa je odpadel na odškodnine za izgube na zasebni lastnini, ter za pokojnine invalidov, vdov in sirot itd. Takozvani stroški retabliranja, to so izdatki izdani za zopetno obnovo in zopetno opravo gradiva vojske in brodojva ter železnic, niso v navedenih številkah zapopadeni. Cenitve od Francozov imenujejo všteti neposredne vojne stroške, 4 milijarde mark kod znesek, ki ga je porabila Nemčija za vojno s Francijo.

Celotni izdatki Francije so bistveno višji, oni znašajo po preračunih nekdanjega finančnega ministra Magne 7.43 milijard mark z vojnim odškodovanjem vred, ki ga je plačala Nemčija in v zvezi s temi plačanimi obrestmi, toda brez contributions municipales, plačanih od komun in zlasti od mesta Pariza ter stroškov retabliranja. Naslednik Magna minister Mathien Bodet je prišel z ozirom na žrtvam vojne plačane anuitete (letnine) in občinam plačane svote za škodo dežela na znesek 7.95 milijard mark. Poznejša uradna objava je cenila vse stroške z vsemi prednimi vojnimi izdatki vred na 10 milijard mark.

Neposredni vojni stroški turško-ruske vojne od 1877 in špansko-amerikanske vojne so znašali približno za vsako po 5.2 milijard mark. Stroški za bursko vojno so znašali po angleških cenitvah med 5 in 5.4 milijard mark, na katerih je bila Anglija sama vdeležena po podatkih Lloyd George s 4.2 milijard mark. Bistveno višji so bili stroški za rusko-japonsko vojno 1904/09; znašali so za Rusijo samo po uradnih preračunih nad 4.6 milijard mark, medtem ko so znašali stroški Japonske 4.14 milijard mark, to znaša torej skupaj 8.74 milijard mark. Po objavah italijanske vlade so znašali vojni stroški Italije v italijansko turški vojni od leta 1911 v dosedanjih proračunih do konca 1913 eno milijardo mark brez porabe za civilno uporabo nove kolonije. Vsi izdatki 2 1/2 milijard mark. Cenitve neposrednih stroškov obeh balkanskih vojn so zelo različne: Francoski narodni ekonom Yves Guyot je dobil svoto štirih milijard mark, dve angleški cenitvi sta prišli na približno svoto 5 milijard mark. Ako vzamemo angleške številke, ki so bile od merodajne francoske strani spoznane za primerne, kot podlago, tedaj nastanejo za posamezne balkanske države sledeči zneski: Bulgarija 1800 milijonov mark, Turčija 1600 milijonov mark, Srbija 1000 milijonov mark, Grčija 500 milijonov mark, Črna Gora 16 milijonov mark.

Vse te številke seveda izginejo pred porabo sedanje vojne. Natančnejše podatke o vojnih stroških je dala dosedaj angleška vlada; pri nekem govoru v poslanski zbornici je označil angleški premierminister Asquith dne 1. marca 1915 vojne stroške za finančno leto 1914/15, ki se zaključijo koncem marca na 7 1/2 milijard mark. Pri tem je pripomnil, da v tem znesku niso zapopadeni izdatki, ki so se porabili pred začetkom vojne za mornarico in za vojsko na suhem na podlagi redno dovoljenih kreditov. Dne 6. maja je navedel Lloyd George vse vojne stroške, ako bi vojna trajala do aprila 1916, na 22.6 milijard mark.

Na Francoskem, kjer so znašali vojaški izdatki v letih 1872—1912 brez kolonijalnih vojn svoto 40 milijard, so znašali vojni stroški do približno srede decembra 1914 po podatkih, ki so se napravili v francoski budgetkomisiji (komisiji za proračune) 5 milijard mark, izmed katerih pride največji del seveda na vojsko na suhem. Za prvih šest mesecev tekočega leta so se zahtevali krediti za vojne namene v znesku 5.1 milijard mark — seveda z navadnimi vojaškimi izdatki vred, ki bi se tudi morali napraviti brez vojne. O finančnih razmerah Francije v obče je izvajal finančni minister Ribot v nekem govoru v marcu, da so znašali mesečni primanjkljaji prvih pet mesecev 0.88 in pozneje 1.2 milijard mark, tako je najbrž narasel cel znesek primanjkljaja od 1. avgusta 1914 do 15. maja 1915 približno na 8.6 milijard mark.

Rusija je po podatkih finančnega ministra vsled nekega poročila v nekem časopisu v angleških finančnih porabila do konca oktobra

lanskega leta 3.5 milijard mark za vojne namene. Ferdinand F za prvih šest mesecev so bili cenjeni pokravo, ki je stroški vojne 8.5 milijard mark. Nemški in v teži stroški se cenijo najbolj v govoru tajnika 462 kron po nega zaklada dr. Helfferich, ki je rekel o 300 kron, d „Ako se vojna do pozne jeseni ne neha, je čakovati nad 20 milijard še nadaljnih dodatnih kreditov“. Stroške Avstrijsko-Ogerske je račun primerno nižje.

Zelo občutno breme predstavljajo vsega sena. nevrtralne straže za proračune na vojni veža) nemški leženih držav, ker teh stroškov velesile nešt. 9 objavlj povrnile. Tako znašajo baje izdatki kraljevskih oz Svedskega vsaki teden poprečno eden denaravno več milijona mark; stroške Holandije je do 1. kar tudi ni 1915 finančni minister cenil na približno čete 230 milijonov mark. Švicarski zvezni svet mestu in ke izrazil o visokosti stroškov, ki so narasli bile dose deželi iz mobilizacije, v dveh poročilih morala pri 18. februarja in 19. marca t. l. in sicer Ker se mor da je bilo na čistih stroških mobilizacijski enosti gos 31. decembra 1914 plačanih 90 milijonov nem stanju črez te pa različni zneski (n. pr. za najemnogo prev in škode v deželi) še niso bili poravnani mirovni č stroškom, ki so narasli do konca 1914 domačem o dejo stroški za sklíc čet z 12 milijonov bilo s časom na mesec. Iz tega sledi, da gre pri sedanjega vzroka tovni vojni za velikanske svote, s katerimi devali napr krijtem še bo dolgo let imela opraviti umogoče por državnikov.

Bolni napljinčih Sanaforij Aflenz

Izpred sodišča.

Na zakon s svojim možem je „pozabila“

Maribor, 16. avgusta. 40letna, v rojena Marija Lešnik bila je od 5. maja z Markom Bevceem omožena. Šla je od proč in se dne 22. novembra 1914 v S. Pulskavi z Bartolomejom Lešnikom po Lešniku je seveda zatajila, da je že por. Pri sodnji je dejala, da jo je njen pri tako pretepal, da je vsa zmešana in je tega na svoj zakon „pozabila“. Sodni ni verovala na to čudno pozabljenost in sodila žensko na 3 mesece težke.

Ogoljušana država.

Ljubljana, 13. avgusta. Pred ljuško deželno sodnijo bili so neki mesar in govi pomagači občutno kaznovani, ker so njavsko poveljništvo v Poljičah 29. dobil je namreč od trdnjavskega poveljnika dobavo mesa. Podal je poveljništvo ugodno: za 1 kg žive teže 1 K; moralno: 1 K 12 h, 1 K 36 h, 1 K 40 h plačeval. bi v kljub temu dosegel dobiček, je Klemenčani pošiljati 926 kil, pri drugi 448 kilna raznih kil itd. na teži več zaračunal, nego je darila. V pošlal. To se mu je tudi izplačalo. Z vsem razglasilo, gočimi sredstvi je Klemenc napačne listvaje dobil in poveljništvu predložil. Pomdaritev is mu je pri temu neka Justina Sardoč. Sda svojen obsojila je vse štiri obtožence in sicer: Klemenca na 6 mesecev, Justino Sardoč na 5 mesecev, Miho Adamiča na 6 mesecev in Antona Sporer na 2 meseca ječe. Zaporometelj predložil je spričevalo nekega „strokovnjaka“ Elijo Predoviča. Ali sodnja je odklonila spričevalo, ker je ta Predovič sam v prezaradi navijanja cen . . .

Kupec kaznovan zaradi navijanja cen.

Temesvar, 13. avgusta. Takaj dogodil prvi slučaj, da je bil zaradi cen ne prodajalec, marveč kupec kaznovan govec Simon Reti bil je od policije naznanil ker je za eno gos, ki bi jo lahko dobil kron, prostovoljno 15 kron ponudil, da drugi gosi ne kupil. Obsojen je bil na zapora in 100 kron denarne globe.

500 kron pri eni kravi zaslužil.

Kirchbach, 12. avgusta. Posledna sedež

Ferdinand Feirer in Franc Ranz sta neko kravo, ki je še marca meseca 466 kron koštala in je v teži ednaka ostala, junija meseca za 962 kron prodala. Obsojena sta bila prvi na 300 kron, drugi na 200 kron denarne globe.

Razno.

Previdnost pri izrabiljanju preostankov novega sena. Provijantmojster (preskrbljevalec živeža) nemškega armadnega višjega poveljstva št. 9 objavlja sledeči opomin: V različnih operacijskih ozemljih se čuti za napredkom časa naravno več ali manj pomanjkanje zalog sena, kar tudi ni bilo nič drugače pričakovati, ker so morale čete biti spravljene več mesece na istem mestu in ker so se s te zaloge dežeze, kolikor so bile dosegljive, skoro porabile. Zatorej se je morala priskrbeti ona iz oddaljenejših krajev. Ker se more ostra (grapava) krma v večji oddaljenosti gospodarstveno spravljati samo v stiskanih stanju, zatorej se jo je v tem položaju že mnogo prevažalo. Stare zaloge krme pa celo v mirovnih časih z začetkom nove košnje tudi v domačem ozemlju kmalu potečejo. Tem bolj je bilo s časom pomanjkanje starih zalog čutiti. Iz tega vzroka si bodo trgovci in posestniki prizadevali napraviti nove zaloge sena kakor hitro mogoče porabne.

Poraba žetve leta 1915. Kakor se je iz mnogih slučajev pokazalo, je razširjeno mnenje, da se je namerava vsa žetev leta 1915 takoj po mlačvi pokupiti in v velikih množinah nakupiti v skladiščih. To mnenje je bilo izraženo tudi v mnogobrojnih na namestništvo naslovljenih vlogah. Opozarjalo se je na neopornost, da bi bilo tako žito, če bi bilo sveže omlačeno in ne popolnoma suho spravljeno v skladišča, na ta način lahko izpostavljeno pokvarjenju. Bodi torej povedano, da se za sedaj nikakor ne namerava nakupiti žita v takem obsegu, da bi se skvarile žitne zaloge. Sedaj se bo vršilo nakupovanje žita v splošnem samo pod roko, pri čemur bo le stremljenje poljedelcev, da dobijo pri zgodnji oddaji zagotovljeno doklado, pospešilo nakupovanje in oddajanje. Da se tudi v tem oziru izkjučno pomisleki, se je naročilo, da pazijo okrajni odbori in druga za nadzorovanjem žetve in mlačve poverjena mesta na to, da se le primerno posušeno žito mlati. Glede presoje o višini nakupljenih množin je vpoštevat, da nimajo mlinci sedaj nobenih zalog in zahteva tudi pokritje vojnih potrebščin, za katero mora skrbeti vojnoprometni zavod za žito s svojimi podružnicami, zvišanje razpoložljivih množin.

Iz Slov. Bistrice se nam poroča: Tukajšnjo „Vzajemno posojilno blagajniško društvo“ (Wechselseitiger Verschubkassenverein), reg. zadruga z neom. jamstvom in likvidacijo, priredi v nedeljo dne 29. avgusta 1915 ob 9 uri dopoldne v Neuhaldovi gostilni svoj občni zbor.

Občevanje z vojnimi vjetniki prepovedano. C. in kr. 5. vojno poveljstvo je opazilo, da daje kranjsko prebivalstvo vojnim vjetnikom, ki so na raznih krajih zaposleni, živila in razna druga darila. Vsled tega se je na Kranjskem javno razglasilo, da je občevanje z vojnimi vjetniki prepovedano, kakor tudi obdaritev istih z darili. Prebivalstvo se opozarja, da svojemu nagnenju k darovanju v lepši obliki ustreže, ako obdarjuje lastne naše, ob fronti bojujoče se čete. Prestopki te prepovedi se kaznujejo z globo do 200 kron ali zaporom do 14 dni. Prav primerno bi bilo, da bi se ta prepoved razširila tudi na druge krovovine.

Razprodajanje zemljišč. Že dlje časa se opazuje, da v nekaterih pokrajinah nazadnje kmetijstvo, ker na eni strani veleposestniki nakupujejo zemljišča in gozde ter jih preminjajo največkrat v letovišča, na drugi strani pa kupujejo špekulantje posestva in jih parcelirajo. Po vojni se je bati, da se bo to še v večji meri godilo, ker je vsled vojne padlo mnogo ljudi, ali pa so postali za kmetijsko delo neporabni. Z ozirom na to je zdaj izšla posebna cesarska naredba, ki ima namen, omejiti prenos posestev. Zgodilo se bo to na ta način, da se bodo smela prodajati, oziroma kupovati zemljišča samo tedaj, če bo v to privolila posebna komisija. Taka komisija bo ustanovljena na sedežu vsakega okrajnega sodišča in bo v

njej predsednik sodišča, po enega člana pa bodo imenovali okrajno politično oblastvo, županstvo in glavna kmetijska korporacija.

Življenje v Italiji. Nahujskano italijansko ljudstvo se menda še vedno ni dovolj navdušilo za vojno. Zato pa ne kaže volje, pomagati pri vojnih troških. Samo poldrugo milijardo zahteva vlada, pa je ne more dobiti. Tistim, ki se ne ogrevajo za vojno, se ne godi dobro. Socialni demokrat Arturo Rello v Rimu je nekaj dni na ulici vstavljal hujšakače na vojno in jih ogovarjal: „Kaj, ti si še doma, ti še nisi na fronti?“ Zato so Rella zaprli. Tudi grofa Lovatelli v Rimu so zaprli, ker je v neki gostilni hvalil nemške klobase (!) V Benetkah je bil neki mož na 10 mesecev ječe obsojen, ker je rekel, da je avstrijska vlada boljša nego italijanska. Župan mesta Piere di Tees bil je odstavljen, ker ni odobral vojne. V San Martinu so vojni hujšakači vplenili kapucinski samostan, ker se je reklo, da so patri prijatelji Avstrije. V Benetkah so obsodili Ludovika Basson na 30 dni, ker je dejal: Če bi bil jaz vojak, bi na bajonet nabodel poslanca Mussolinija in druge vojne hujšakače. Ta Mussolini je 14. decembra dejal: „Čim bodo zagrmeli kanoni, bom zahteval prvo mesto v strelskem jarku“. Kanoni grme že od 24. maja, Mussolini pa sedi še vedno v kavarni v Milanu. Vsacega, kdor je le na sumu, da ni Avstriji sovražen, pošljejo v pregnanstvo. Tako so odposlali v notranjost Italije vseh 25 000 prebivalcev doline Posma. Za živila je trda, kila kruha stane 60 centesimov. Rimski trgovci in gostilničarji, ki so živeli le od tujcev, so zdaj v najhujših stiskah. Posebno na Jadranski obali je slabo. Tam je že skoro vsaka občina morala prositi za državno podporo, da dobe ljudje živila. V Milanu je 1480 trgovskih uslužbencev brez dela. List „Avanti“ poroča podrobnosti o vsakovrstnih goljufijah in poneverjenjih pri armadi. Izginil je denar iz regimentovskih blagajnz. V Genovi so se pri prevzemanju žita izkazale velike goljufije; liferanti so dali armadi čevlje s papirnatimi podplatmi in med kavo pomešali pobarvani pesek itd. Lepe razmere!

Pomoti obrtniškim invalidom. Ministerstvo za javna dela bo vse doslej obstoječe državnoobrtne šole pritegnilo kolikor mogoče v pomoč onim invalidom obrtnega stanu, ki pridejo pohabljeni iz vojske in ne morejo več svojega poklica izvrševati v polni meri. Okroglo 150 učnih zavodov se bo posvetilo temu namenu, da se bodo taki obrtniki zopet usposobili za prejšnji poklic ali pa izurili v kaki sorodni stroki.

Oprostilne prošnje črnovojnikov drugega poziva. Domobransko ministerstvo je odredilo, da bodo prošnje, katere so vložili črnovojniški zavezanci drugega poziva, ki so svoj čas služili pri vojakih (43. do 50 letni črnovojniški zavezanci), rešene šele takrat, če bodo za oproščanje predlagani pri naboru spoznani sposobnim za črnovojniško službo. Rok, ki je bil določen za vlaganje teh oprostilnih prošenj, t. j. do dne 5. julija, je imel namen, da se da političnim okrajnim oblastim dovolj časa, da morejo izvršiti potrebne poizvedbe. Vsled tega bodo dobili črnovojniški zavezanci, ki so svoj čas služili pri vojakih in ki so vložili oprostilne prošnje, kmalu po naboru odločbo, v kateri jim bo naznanjeno, je-li se je prošnja ugodila, ali ne. Tisti črnovojniški zavezanci (43—50 letni), ki niso služili pri vojakih, morajo vložiti prošnje za oproščanje šele tedaj, če so bili pri naboru spoznani za sposobne. Tozadevne prošnje bodo seveda rešene pozneje. Tistim osebam, katere so politične oblasti predlagale, da se jih oprost, bo dala politična oblast dovoljenje, da bodo smele ostati takó dolgo v kraju svojega bivališča ali službe, dokler ne bodo rešene dotične prošnje. Priporoča se, da v bodoče vlagajo oprostilne prošnje le samo tisti črnovojniški zavezanci, ki so bili pri naboru spoznani za sposobne. V dotični prošnji naj navedejo, kedaj in kje so bili spoznani sposobnim za vojaško službo.

Nove krone. Dne 15. avgusta so začeli izdajati nove krone, ki so nekoliko drugače kovane. Na zadnji strani imajo letnice 1914—1915, okoli pa lorvin venec. Dosedanje krone se bodo vzele iz prometa. Te stare krone se bodo smele rabiti samo do 15. novembra 1915. Po tem dnevu se bodo zanje izplačalo samo vrednost srebra. S to odredbo upa vlada privabiti na dan

ogromno množico kron, ki sedaj počivajo v škri-njah in nogavicah . . .

Draginja. Državna zveza tobačnih trafikantov je sklenila, da vsled od tovarnarjev določenih višjih cen zviša tudi detajlne cene užigalic od 3 do 4 vinarjev za škatljico. Istotako se podraži Ottoman-cigaretetni papir od 6 na 8, Abatie-cigaretetni papir pa od 10 na 12 vinarjev. Te zvišane cene bodo baje že s 1. septembrom veljavne.

V Brežicah se priredi v nedeljo, dne 22. avgusta v hrastovem gozdu, pri slabem vremenu pa v gradu ob priliki rojstnega dneva Njegovoga Veličanstva cesarja veliko ljudsko slavnost, katere čisti dobiček je namenjen vojni oskrbi.

Cesarjev rojstni dan se je praznoval po vsej monarhiji z nenavadno navdušeno slovesnostjo. Ljudstvo je dokumentiralo, da mu vojna ni vzela samozavesti in da je njegova ljubezen do cesarja in domovine vedno večja. V Ptuj u se je priredila velikanska bakljada z godbo, katere se je razven domačih društev udeležila tudi vsa garnizija.

Oj ti ferdamani Rus! Piše se nam sledečo, baje resnično dogodbo: K nekemu zdravniku v Ptaju prišla je kmetica iz okolice. Boli jo tokaj, boli jo tam. Zdravnik jo preišče tukaj, preišče tam, pomaja z glavo in pravi: „No, le pojte domu, čez devet mesecev bo že bolje“. Ženska ga pogleda začudeno, presenečeno, potem pa zavpije: „Oj ti ferdamani Rus!“ . . .

Ogrski armadni liferanti Budimpeštanska policija zaprila je obdava šefa fabrike lesnega blaga Neumann in Comp., Samuela Neumanna in njegovoga sina Julja zaradi seplearij pri armadnih dobavah. Izvedlo se je sledeče posameznosti: firma je dobavala 22.000 vojnih postelj; pustila si je pa za 53.000 postelj 597.000 kron izplačati. Pri posteljah rabila je namesto platenih vreč take iz pavle. Barake zgradila je iz neoblañih desk in tudi pri drugih dobavah se ni držala svoje pogodbe. Ker je ta judovska firma na ta način državo hudo oškodovala, bilo ji je 420.000 kron zaplenjenih, lastnika firme pa sta šla v luknjo.

Naš podmorski čoln „U 12“ je bil od Italijanov v Adriji potopljen. Pri temu je našel smrt v valovih tudi njegov zapovednik pomorski linijski lajtnant Egon pl. Lerch. Ta je bil rojen l. 1886 v Trstu kot sin kontraadmirała Lercha. Pridobil si je v tej vojni vojaško slavo s tem, da se je 21. decembra pri Otrantu s podmorskim čolnom lotil 16 velikih ladij broječega francoskega brodogaja in je admiralsko ladjo „Courbet“ dvakrat torpediral ter potopil. Cesar je mladega junaka odklikoval z vitežkim križcem Leopoldovega reda, nemški cesar pa mu je podelil železni križ.

Jubilejne dopisnice. Ob priliki 85. rojstnega dneva našega cesarja se opozarja občinstvo na jubilejne dopisnice nove izdaje in se pozivlja, da z nakupom teh dopisnic po možnosti pospešuje dobrodelni namen, za katerega je določen čisti dobiček razprodaje. Tudi naj bi se v tem času rabilo vojne znamke, kajti s tem se kaže patrijotično mišljenje in strmljenje, podeliti podporo vdovam in sirotam padlih vojakov.

Iz Maribora. Cesar je spregledal 13 kaznjencem mariborske kaznilnice ostanek kazni.

Duhovniške vesti. Za župnika v Rajhenbergu bil je imenovan dosedanjí kaplan gosp. Jožef Tratnik, za župnika v Kostrivnici pa žalski kaplan g. Franc Döbersek.

Koloman Szell †. V Budimpešti je umrl bivši ogrski ministerski predsednik Koloman Szell. Szellovo ime je znano izza časa nagodbnih sporov z Ogrsko.

Zaplenjen mirovni poziv. V Londonu je bilo te dni ponoči vtihotapljenih več tisoč izvodov tiskovine, ki je obsegala plantič poziv za mir. Poziv pravi, da je zmaga Nemčije nad vsemi njenimi sovražniki zagotovljena in da sta Asquith in Grey grobokopa Anglije. Policija je begala po hišah in zaplenjala ta poziv.

K pomanjkanju mleka. Da se vedno občutnejšemu pomanjkanju mleka na vsak način pride v okom, se je čutilo c. kr. namestništvo primorano, da brez izjeme prepevo v spremembi § 2 t. u. ukaz z dne 9. marca 1915, dež. zak. in ukaza št. 24, izdelovanje, porabo in prodajo spenjane smetane ter kavine smetane in nadalje tudi porabo mleka in jaje za izdelovanje slado-